

Bilag 2.**Oversættelse.****Folketingsmand Alsing Andersens tale i 1. udvalg den 14. november 1949.**

I sin tale i morges talte den ærede repræsentant for Sovjetunionen om fred og benyttede sig herunder af udtryk som freden som folkenes ledestjerne og så videre, og i sin tale på generalforsamlingen den 23. september henviste Sovjetunionens udenrigsminister til ordene i chartrets højtidelige indledning om FN's høje mål: „At frelse kommende generationer fra krigens svøbe og at forene vore kræfter til opretholdelse af mellemfolkelig fred og sikkerhed“. Han udtalte derefter med stærkt eftertryk, at „det er FN's pligt at hæve sin røst sammen med røsterne af de millioner og atter millioner, der modsætter sig krig og går ind for fred og venskab mellem nationerne.“

Samtlige her repræsenterede nationer vil utvivlsomt kunne give dette deres tilslutning; det er rigtigt, at FN har pligt til at slå til lyd for en fælles indsats for at modvirke den internationale spænding, har pligt til at sætte alle kræfter ind for vor organisations væsentligste opgave: fredens bevarelse.

Den danske delegation kan derfor i princippet slutte sig til den af Sovjetunionens udenrigsminister fremførte betragtning om FN's pligt til at tage et initiativ, men hvad gennemførelsen af dette initiativ angår, må jeg straks erklære, at den danske delegation ikke finder, at Sovjetunionens forslag er et egnet middel hertil. Selvfølgelig er vi ligesom alle andre i denne forsamling enige i at fordømme forberedelse af en ny krig. Ingen stat kan være mere ivrig end Danmark for, at alle stridigheder og uoverensstemmelser skal afgøres ved fredelige metoder. Men forslaget er efter vor opfattelse urealistisk og derfor uegnet. Hvorledes skulle der, for blot at nævne eet synspunkt, kunne komme noget ud af et forslag, hvori selve de parter, hvis samarbejde påkaldes, beskyldes for krigsforberedelser, beskyldes for angrebshensigter? Hvilken lykke ville det ikke være for hele verden, dersom sådanne beskyldninger kunne ophøre! Hvilket bidrag til virkelig forståelse og samarbejde!

Danmarks folk udgør nogle få af de hundreder af millioner, der er imod krig og går ind for fred og venskab mellem nationerne. Forståelsen og respekten for dette høje etiske mål bunder dybt i vort folk. Vor fredsvilje er ægte og oprigtig. Tanken om på nogen som helst måde at medvirke til aggression er os fuldstændig fremmed, ja afskyvækkende. Alt dette er baggrunden for vor tilslutning til den Nordatlantiske Pagt. Det stod os fra første færd klart, at denne pagt ikke skulle være noget aggressionensinstrument, men ene og alene skulle tjene defensive formål og fredens bevarelse. Havde vi blot haft den ringeste tvivl om, at pagtens indhold og mål kunne være et andet, ville vi være afstået fra at slutte os til den. Enhver, der kender Danmark og danskerne, ved, at det forholder sig således, og at hele den danske psyke vender sig imod tanken om at deltage i eller medvirke til angrebshandlinger. Folkeforbundet vedtog den 24. september 1927 en resolution, der stempler angrebskrigen som en forbrydelse. På dette standpunkt står stadig den danske regering med støtte af hele det danske folk.

Til grund for beslutningen om Danmarks tilslutning til Atlantpagten lå spændingen mellem øst og vest, den frygt, der så længe havde behersket sindene i alle lande, og som er baggrunden for den debat, der her føres i dag. Vi fandt det rigtigt at slutte os til Atlantpagten og stå sammen med andre fredselkende demokratier til værn om fred og sikkerhed, frihed og selvstændighed. Med fælles traditioner og kultur, hvilende på demokratiets og den personlige friheds grundsætninger, står deltagerne i Atlantpagten sammen og er rede til, dersom det måtte kræves, at kæmpe i fælles selvforsvar. Andet og mere går pagten ikke ud på.

Spørgsmålet om, hvorvidt medlemskab af Atlantpagten ville være foreneligt med medlemskab i De Forenede Nationer, var blevet nøje overvejet, og vi var kommet til den faste overbevisning, at der ikke kunne næres nogen som helst tvivl om svaret på dette spørgsmål.

Den danske delegation hilser med tilfredshed USAs og Englands forslag til resolution og kan uden forbehold give dette forslag sin støtte. Vi er overbevist om, at det er rigtigt, at FN's general-